

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2004-2005

14 december 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Interpellatie van de heer Thieu Boutsen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het contract van de Limburgse reconversiemanager

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Dinsdag 14 december 2004

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

– *De interpellatie om uitleg wordt gehouden om 14.16 uur.*

Interpellatie van de heer Thieu Boutsen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het contract van de Limburgse reconversiemanager

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Boutsen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het contract van de Limburgse reconversiemanager.

De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Thieu Boutsen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, op 29 april 2004, dus net voor het begin van de verkiezingsperiode, heb ik u geïnterpelleerd over de prioriteitennota van de Limburgse reconversiemanager, in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

Ik vond die nota toen weinig toegevoegde waarde hebben. Ik merkte op dat ook de mensen van de LRM, die toch enige competentie hebben in het opmaken van dergelijke zaken, niet echt enthousiast waren over de nota. Tot slot van de interpellatie heb ik u gevraagd inzage te mogen hebben in het contract dat was afgesloten tussen de Vlaamse overheid en de heer Heller, de Limburgse reconversiemanager.

U bekleedde toen uw vorige ministersmandaat. In die hoedanigheid antwoordde u dat u dit contract niet zo meteen kon geven, daar het een confidentialiteitsclausule bevat. Wel was u van goede wil en zou u me trachten te helpen. Ik had niets anders

verwacht van u. U kondigde aan het contract aan de voorzitter van het parlement te zullen geven en het aan zijn wijsheid te zullen overlaten of hij me dat contract zou laten zien.

Toen kon ik daar vrede mee nemen. Ik was bereid even te wachten alvorens te rade te gaan bij de voorzitter. Maanden later heb ik dan de voorzitter om inzage verzocht. Ik heb dus tijd genoeg gegeven. Het antwoord van de voorzitter was echter onthutsend: hij verklaarde het contract niet te hebben ontvangen. Naderhand las ik dat de pers navraag had gedaan bij uw huidige kabinet. Het bleek een vergetelheid van het kabinet zijn geweest, wellicht ook te wijten aan de drukte van de verkiezingscampagne.

Dat lijkt me erg verdacht. Daarom acht ik het mijn plicht om u opnieuw enkele vragen te stellen over dat contract. Volgens een advies van de juridische dienst moet ik dit trouwens doen: ik kan niet verwijzen naar mijn eerder gestelde vragen. Ik moet ze opnieuw stellen aan u, mijnheer de minister, in uw huidige rol.

Mijnheer de minister, waarom werd het contract niet overgemaakt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement? Vond er over dat niet deponeren overleg plaats binnen de regering? In de veronderstelling dat we het contract niet te zien zullen krijgen, wil ik vragen wie het ondertekend heeft. Erg belangrijk is verder de vraag waarom er een confidentialiteitsclausule werd opgenomen. Wat is de inhoud van die clausule en hoe werd ze opgenomen in het contract?

Mijn volgende vraag is misschien stout, maar ik moet ze toch stellen: waarom mag de voorzitter van dit parlement wel inzage hebben in een dergelijk contract en wij parlementsleden niet? Met

Boutsen

alle respect voor de voorzitter, maar hij is toch ook maar een verkozen parlements lid en maakt dus geen deel uit van uw kabinet. Wordt er in de clausule rekening gehouden met de mogelijkheid dat de parlementsleden niet kunnen worden ingelicht, maar de voorzitter van het parlement wel?

Mijnheer de minister, u kunt dit alles oplossen met één daad. Als we hier inzage kunnen krijgen in dit contract, dan is er een antwoord op alle vragen. Daarom verzoek ik u vandaag nogmaals om inzage in het contract.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb het verslag van de vergadering van de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme van donderdag 29 april 2004 eens nagelezen. Mijnheer de minister, u hebt een uiteenzetting gegeven over de opdracht van de heer Heller. U zei dat er niets mystieks aan was. In Limburg verwachten we dat trouwens ook niet. Hij zou te werk gaan in drie stappen. Hij zou met alle actoren proberen te praten om tot een consensus te komen. Daarna zou hij een evaluatie maken, en ten slotte zou hij dat beroemde plan, de prioriteitennota Economische Ontwikkeling van Limburg, implementeren. Dat is ook de aanleiding tot mijn vraag.

Ik weet niet hoeveel de heer Heller hiervoor betaald werd. Hij heeft een aantal uitspraken gedaan, maar een aha-erlebnis bleef toch uit. Ik lees bijvoorbeeld in zijn nota: 'Op basis van deze elementen zijn het de volgende sectoren die een leidende rol in de toekomst hebben voor de verdere economische ontwikkeling van de provincie Limburg.' Daarop noemde hij de bouw en de logistiek – ik verwijs hierbij naar de studie van professor Sleuwaegen over de Europese distributiecentra, waarbij Limburg heel goed in de markt blijkt te liggen –, de voedingsindustrie, het fruit, het toerisme, de automobielsector, enzovoort.

Die nota werd gepresenteerd in januari 2004. Wat is daar nu nog de status van? Er is ook gesuggereerd, na de sluiting van Ford Genk en de problemen bij Philips, dit te koppelen aan een initiatief van het Limburgs Platform Werkgelegenheid, dat ook een aantal mogelijkheden had uitgeschreven.

Hoe passen die bij elkaar? Wat zal er in Limburg verder gebeuren met de prioriteitennota?

De minister-president is een tijd geleden in Limburg geweest, en er zou een nieuw toekomstplan voor Limburg op de sporen worden gezet. Dat is echter nog niet zo duidelijk. Wat is de stand van zaken van deze opdracht? Welke andere activiteiten heeft de heer Heller nog ontwikkeld, behalve het indienen van dat rapport?

Mijnheer de minister, wie was de opdrachtgever van de heer Heller: de LRM, u, de Vlaamse Regering of de minister-president? Het contract is er indertijd immers gekomen op voorstel van de toenmalige minister-president. Welke vergoedingen heeft de heer Heller ontvangen voor het klaarstomen van het rapport?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, tijdens de interpellatie op 29 april 2004, op het einde van de vorige zittingsperiode, hebben we vooral gesproken over de inhoud van het rapport. In de marge daarvan werden ook vragen gesteld over het contract. Ik heb er toen op gewezen dat ik het contract niet had, en dat er bovendien een confidentialiteitsclausule in vervat zat. Ik beloofde na te gaan of het contract aan de voorzitter kon worden bezorgd. Wellicht door de beslommeringen aan het einde van de zittingsperiode is dat niet meer gebeurd.

De vraag is hoe het nu verder moet. Het Bureau heeft zich daar tweemaal over beraden, maar uit de verslagen daarvan word ik niet veel wijzer. Is het contract nu beëindigd, en zo ja, kan het in deze zittingsperiode dan nog worden overgenomen? Ik wens nu een einde te maken aan het mystieke gedoe omtrent het contract, en overhandig een kopie ervan aan de secretaris van de commissie met het verzoek het document te bezorgen aan de voorzitter van het parlement.

In het Bureau zou een werkgroep ad hoc worden opgericht voor de regeling van het inzagerecht van zulke contracten. Ik laat dit dus verder aan de wijsheid van het parlement over. Voor mij stopt de discussie hiermee.

Ik ga verder in op de objectieve vragen. Het contract werd afgesloten tussen enerzijds de Limburgse Re-

Van Mechelen

conversiemaatschappij met zetel te Hasselt, waarvoor voorzitter Vautmans en gedelegeerd bestuurder Aerden hebben getekend, en anderzijds Art Structo NV Consulting, de managementvennootschap van de heer Heller, waarvoor gedelegeerd bestuurder mevrouw Lenaerts heeft getekend.

De geheimhoudingsclausule is opgenomen in artikel 4 en luidt als volgt: 'Geheimhouding. Art Structo verbindt er zich toe de ontvangen informatie en documenten als vertrouwelijk te beschouwen en rechtstreeks of onrechtstreeks daarover geen publicaties te voeren. De resultaten van de opdracht zullen confidentieel worden gehouden.' Volgens mijn lezing van deze clausule slaat de geheimhouding in hoofde van de heer Heller op de informatie die hij heeft vergaard en waarover hij rapporteerde aan de LRM, en niet op een geheimhouding van dit contract zelf. Daarom overhandig ik het vandaag aan de voorzitter van het parlement.

De vergoedingen zijn eveneens in het contract opgenomen, en liggen in de lijn van de normale tarieven. Volgens de afspraak bedroeg het maximumbedrag dat gefactureerd mocht worden 38.000 euro. Daarmee komt stilaan een einde aan dit verhaal omtrent het contract van de heer Heller.

Er werd ook gevraagd waarom er een contract werd getekend met de heer Heller. We moeten ons proberen te verplaatsen in de sfeer van medio mei 2003, toen de eerste geruchten de ronde deden over moeilijkheden op Europees niveau in de automobiellassemlage. Als Vlaams minister van Economie was ik in 2001 zeer nauw betrokken bij het probleem van de bedreiging van de Opelvestiging in Antwerpen. Er was sprake van een mogelijke sluiting van de Antwerpse vestiging van General Motors, in het kader van het zogenaamd Olympioplan. Door een aantal ingrepen hebben we dit drama kunnen vermijden. Vandaag is het voorlopige resultaat dat de nieuwe Astra in Antwerpen wordt geproduceerd.

Het Ford-verhaal is gelijkaardig. Ford kampte met een overcapaciteit, en besparingen drongen zich op. Voormalig minister-president Dewael en ikzelf, als voogdijminister van de LRM, hebben toen in samenspraak met de Vlaamse minister van Economie beslist om de heer Heller, als voormalig topman van het bedrijf, te vragen een lange-

termijnvisie over de nieuwe sociaal-economische mogelijkheden van Limburg uit te werken. Dat rapport kwam er in twee stappen, in de vorm van een tussentijds rapport en een eindrapport. Op 29 april hebben we daar heel lang over gepraat. Ik heb altijd benadrukt dat het niet om een soort McKinsey-studie gaat. Eigenlijk heeft de heer Heller in het rapport een synthese opgenomen van de bevindingen die hij in zijn informatieve ronde heeft opgedaan. In Limburg duiken geregeld projecten op, zoals Building World dat een permanente expo voor de bouwsector wil uitbouwen. De heer Heller ging na wat de verschillende sectoren zijn, wat hun handicaps en troeven zijn en welke specifieke projecten een en ander in beweging kunnen brengen.

Iedereen kan zelf de waarde ervan nagaan. Ik denk dat het rapport de verdienste had een aantal pijnpunten in kaart te brengen. Dat heeft in Limburg tot reacties geleid. De heer Heller stelde terecht dat een bijkomende factor niet enkel voor Limburg geldt: het denken en handelen in zuilen, sectoren en organisaties. In vergelijking met de ons omringende landen leidt dat tot een versnipperde, contraproductieve aanpak. Eigenlijk riep hij op om alle neuzen in dezelfde richting te laten wijzen, om een project te kiezen en er dan allemaal de schouders onder te zetten. Zijn opdracht was bijna een therapeutische oefening, in die periode van de Ford-crisis en de sluiting van de Philips-vestiging in Hasselt.

De derde fase van zijn opdracht was de projectfase. In een toespraak op Flanders' DRIVE, in het voorjaar van 2004, heb ik de economische actoren van Limburg gezegd dat we niet langer over het plan-Heller moeten spreken, het is een plan voor de economische relance van de provincie Limburg. Het doet er niet toe of we dat een plan van de gouverneur, de sociaal-economische actoren of wie dan ook noemen, zolang we maar vooruitgang boeken. Het plan-Heller bevat algemene conclusies inzake logistiek en faciliteiten. De LRM organiseert op dat vlak een duurzame aanpak. Ik veronderstel dat de LRM in haar jaarverslag uitvoerig zal rapporteren over de creatie van bedrijventerreinen die ondertussen goed op gang komt.

De tweede pijler van het plan zijn de elf projecten. De voorzitter en de gedelegeerd bestuurder van de LRM en ikzelf hebben beslist om voor elk project een projectmanager aan te duiden. Hij of zij moeten nagaan of het project haalbaar is, en hoe het

Van Mechelen

verder moet. Een voorbeeld: de heer Jo Geebelen, algemeen directeur van Interelectra, is projectmanager voor de windmolens. Verder onderzoekt de heer Dirk Fransaer van de VITO of CO2 kan worden gestockeerd in de ondergrondse mijngangen. Voor de fruitsector wordt gewerkt met professor Ghislain Houben van het LUC. De heer Pauwels, een bedrijfsrevisor, volgt Building World op. Hij heeft een bijkomende leefbaarheidsstudie uitgevoerd. Voor het Mobility Centre Genk-Zuid zijn ook mensen ingeschakeld, onder meer de heer Eric Portugaels van de Dienst voor de Scheepvaart. Ze beantwoorden vragen over het wie, het waar en het hoe. Op basis van die onderzoeken wordt op dit ogenblik gewerkt aan een analyserapport dat aan de raad van bestuur van de LRM zal worden voorgelegd.

De projecten kunnen we in drie blokken opdelen. Het eerste blok zijn projecten die perfect aansluiten bij de basisopdracht van de LRM. Deze projecten liggen in het verlengde van de rendementsgebonden investeringsopdracht van de LRM. De LRM stapt immers in projecten die een rendement opleveren. De tweede klasse van projecten kunnen door de LRM worden gesteund, maar ze zijn daarvoor nog niet echt klaar, bijvoorbeeld omdat een aantal randvoorwaarden nog niet zijn vervuld of de initiatiefnemers een en ander opnieuw moeten bekijken. Ik geef het voorbeeld van Building World. Wat is de kapitaalsinbreng van de LRM, wat is de omvang van het ingebrachte eigen vermogen en hoeveel moet er worden geleend?

Uit de analyse blijkt dat het koopgedrag van de mensen sterk wordt beïnvloed door het internet. Ik geef het voorbeeld van de afnemende belangstelling voor exposities en handelsbeurzen. Mensen vinden tegenwoordig hun informatie op het internet. Welke impact hebben die technologische ontwikkelingen inzake informatievergaring? Ik heb het dan bijvoorbeeld over breedbandtechnologie. Als die technologie volledig wordt geïmplementeerd, hoe zal het aanbod er dan uitzien? Nu zijn er al koopkanalen, maar als er sprake is van breedband, zal dit zich vermenigvuldigen. Is dat project dan binnen 5 à 6 jaar haalbaar?

Ik verwijs naar het Huis van de Toekomst in Vilvoorde. Daar wou men moderne technologie en domotica aanbieden, maar na enkele jaren komt er sleet op dergelijke projecten. Die vergen een enor-

me investering, dus rijst de vraag wat de 'return on investment' is en hoe men dit gaat financieren.

Een derde categorie projecten zijn projecten die kunnen worden gerealiseerd mits begeleiding van andere instanties dan de LRM. Dan denk ik bijvoorbeeld aan de kenniscentra van de Vlaamse administratie zelf, en aan projecten zoals de busdistributie. Met dat laatste is men nog niet klaar, want er is bijkomende informatie nodig. Er is sprake van een project waarbij de VITO een voortrekkersrol zou kunnen vervullen, door voor bijkomende kennis en innovatie te zorgen.

Er is dus sprake van tien à elf grote projecten, naast de strategische onderlaag van het investeren in logistiek, het faciliteren en de kennisopbouw, met het versterken van de relaties tussen het LUC, de Hogeschool Limburg en de Provinciale Hogeschool. Hierdoor krijgen we een bundeling van kennis, die zou moeten leiden tot spin-offs. Het is de bedoeling na te gaan hoe we een aantal projecten kunnen versnellen. Een van de projecten waar momenteel hard aan wordt gewerkt is dat van het Mobility Centre Genk, dat men zou willen inplanten op het industrieterrein van Genk-Zuid. Momenteel wordt daartoe 25 hectare bedrijventerrein voorbehouden. Dit kan worden ontwikkeld tot 100 hectare. Er is een onmiddellijke aansluiting op de E313/E314 en op de multimodale containerterminal van de haven van Genk. Men wil rond dit centrum een aantal faciliterende diensten bouwen, zoals restaurants, tankstations, VDAB-opleidingscentra, een pijler van het ministerie van Financiën, Douane en Accijnzen. Dit alles moet Limburg als logistieke poort tussen Antwerpen, Gent en Zeebrugge enerzijds en het hinterland, met vooral het Ruhrgebied en Duitsland anderzijds, op de kaart plaatsen.

Dit werk is nog niet af. Ik neem aan dat we naar aanleiding van de beleidsbrief in deze commissie uitvoerig zullen terugkomen op de stand van zaken, zoals we dat ook de vorige jaren steeds hebben gedaan. Het belangrijkste is dat men de schouders onder dit dossier zet, dat men bereid is om voort te werken. Met die tien projectmanagers zijn er in Limburg netwerken ontstaan. Als uit om het even welke van die projecten banen ontstaan, dan zijn dat banen gewonnen.

Dit staat ook in nauw verband met een aantal knappe initiatieven die ondertussen bezig zijn in

Van Mechelen

Limburg. Er zijn transportbedrijven die deels de werkloosheid hebben tenietgedaan die werd veroorzaakt door de problemen van Ford Genk. Laten we dus niet al te pessimistisch zijn. We moeten vooral proberen voort te werken. We moeten de middelen goed inzetten, maar we moeten ook heel duidelijk zijn. De LRM is rendementsgebonden. De initiatieven moeten dus komen van de privé-sector. We kunnen wel wat structureren, stroomlijnen en adviseren. Het voordeel van de LRM is dat ze multidisciplinair is. Er is kennis op het vlak van bedrijventerreinen en de financiering van business-projecten. Daarmee onderscheidt de LRM zich van klassieke investeringsmaatschappijen.

De economie trekt weer aan. In 2004 lag de economische groei hoger dan 2 percent. We bevinden ons stilaan in de doe-fase. Ik roep de Limburgse economische wereld dan ook op projecten op gang te brengen en ze aan te bieden aan de LRM. Dan kan worden nagegaan in welke mate ze kunnen worden ingepast in een aantal nota's van uitgevoerde studies.

Zo zijn er nog een aantal andere goede projecten. Nemen we de plofkoffer, waarbij wordt nagedacht over de vraag hoe de pyrotechnische ontwaarding van dit soort transporten moet gebeuren. Dat is nog niet af. Het moet verder worden ontwikkeld.

De zaak is dus niet afgesloten. De LRM neemt vandaag meer dan ooit haar verantwoordelijkheid. De bedragen heb ik u meegedeeld. Het contract ligt ter beschikking bij de voorzitter. Zo hebben we een maximale transparantie geschapen.

De voorzitter: De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Thieu Boutsen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en uw goede wil. U hebt het contract overhandigd aan de secretaris, opdat het aan de voorzitter zou worden bezorgd.

Ik heb veel respect voor uw betoog over de LRM en Limburg. Mijn vragen betroffen echter het contract. Ik wil nog even vragen waarom dit contract aan de voorzitter van het parlement mag worden gegeven, en niet aan het parlementslid. Wie oordeelt daar nu eigenlijk over? De vragen die wij aan het kabinet stellen, moeten ook niet steeds via de voorzitter gaan.

Minister Dirk Van Mechelen: We hebben dit soort discussies al meermaals gevoerd met betrekking tot contracten met topmensen van VOI's. Hier gaat het nog verder: het gaat immers over een contract dat werd afgesloten door de NV LRM met een consultant.

Wat mij betreft, is er geen probleem. Ik heb dit document overgemaakt aan de voorzitter, ik heb u gezegd wat erin staat. We moeten alleen eens afspreken hoe we daarmee omgaan. Ik neem aan dat het Bureau zich daar verder over zal bezinnen. Ik geef dit contract omdat ik de indruk krijg dat het een mythische waarde wordt toegedicht die het helemaal niet heeft. Er zijn echter ook de spelregels in vennootschappen, waarbij ook de bestuurders een zekere deontologie moeten naleven. Het gaat hier over overheidsgeld. Het contract ligt op tafel. Het probleem lijkt me opgelost.

De heer Thieu Boutsen: Net omdat het over overheidsgeld gaat, kijken we zo nauwlettend toe.

U had het over een eindrapportering. Dit contract zou dus het eind van de opdracht zijn, maar die opdracht lijkt me erg kort. In het contract is er helemaal geen sprake van dat dit verder zou worden opgevolgd. Zonder die follow-up lijkt 38.000 euro als maximaal toegelaten bedrag – maar de realiteit zal dit wel benaderen, vermoed ik – mij wat overdreven voor het opstellen van een document van 30 à 40 bladzijden. Zullen de projectmanagers die zijn aangesteld dezelfde opdracht en ongeveer dezelfde contracten krijgen? Zullen ze ook zo snel klaar zijn met hun opdracht? Het ware goed mochten we volgend jaar nog eens de voorzitter van de LRM uitnodigen opdat hij een toelichting kan geven over de activiteiten in Limburg. Mijnheer de voorzitter, ik richt dit verzoek aan u. Misschien kan dit aansluiten bij de bespreking van de beleidsbrief Financiën.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Is de opdracht van de heer Heller nu beëindigd? Die man heeft zijn vergoeding gehad. Er is veel heisa over geweest. Het contract heeft een mythisch karakter gekregen.

U hebt reeds een tipje van de sluier opgelicht. U zegt dat er een analyse wordt voorbereid, waarbij

Peumans

de projecten in drie categorieën worden ingedeeld. Ik veronderstel dat daarover uitgebreid zal worden gerapporteerd aan dit parlement. Ik ben weliswaar nog maar net parlementslid, maar mij valt op dat we hier om een of andere reden niets mogen weten over NV's van publiek recht. U kunt me antwoorden dat ik het jaarverslag van de LRM moet lezen. Ik ben een heel trouwe lezer van het jaarverslag, maar over sommige onderdelen maakt dat me niets wijzer. Als ik vragen stel over de LRM-dochter NV Lisom, krijg ik als antwoord dat dit me niets aangaat, daar dit een NV is. De rapporten en de studies die ze er maken, zijn niet raadpleegbaar. Ik vind dat een eigenaardige manier van redeneren. Het gaat hier immers volledig over gemeenschaps-geld, dus lijkt het me logisch dat we hier inzage in kunnen krijgen. Nemen we bijvoorbeeld de discussie in Limburg over het recyclagepark, dat te maken heeft met de LRM. Daar mogen we niets van inkijken. Zelfs de minister van Leefmilieu heeft die rapporten niet. Dat heeft hij vorige week gezegd.

U zei dat de LRM rendementsgebonden is, wat me heeft doen schrikken. De toelage die werd gegeven aan het Provinciaal Gallo-Romeins Museum in Limburg is afkomstig van LRM-middelen. U zegt dat het afkomstig is van Lisom, maar het gaat over LRM-middelen: de regering participeert via de constructie van de NV Lisom. Die is allesbehalve rendementsgebonden. Hoe is het Herkenrode-project in Hasselt rendementsgebonden?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Wat de opdracht betreft, stelt artikel 1, paragraaf 3 het volgende: 'Het strategisch economisch plan voor de provincie Limburg en de mogelijke rol van de LRM zal worden uitgewerkt in drie fasen. Fase 1 is het verzamelen van informatie en ideeën. Fase 2 is de evaluatie en rangschikking van de verschillende mogelijke projecten naar haalbaarheid, waarbij rekening wordt gehouden met de sociaal-economische impact op de provincie Limburg. Fase 3 is de uitvoering van de verschillende projecten. Na iedere fase kan iedere partij zonder enige schadevergoeding met onmiddellijke ingang een einde stellen aan de onderhavige overeenkomst. Art - Structo NV Consulting aanvaardt haar opdracht

uit te werken na overleg met de bevoegde lokale en gewestinstanties, en inzonderheid met de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch overheids-instrumentarium. Voor wat fase 3 betreft zullen de samenwerkingsmodaliteiten worden vastgelegd na beëindiging van de fasen 1 en 2. Deze derde fase omvat als bijdrage van Art Structo NV Consulting de begeleiding van projecten waar nog behoefte aan coördinatie nodig is.'

U weet dat de raad van bestuur van de LRM, conform dit contract, op 12 februari heeft beslist de samenwerking te beëindigen na fase 1 en fase 2. Dat heb ik op 29 april al meegedeeld. Voor de elf projecten die naar voren werden geschoven, werden diverse projectbegeleiders aangeduid die een bijkomende analyse gemaakt hebben. U vraagt naar de vergoeding van die begeleiders. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het antwoord niet ken. De mensen van LRM zullen echter worden uitgenodigd in deze commissie. Ze worden jaarlijks uitgenodigd. Dat kan gebeuren naar aanleiding van het jaarverslag of aansluitend op de beleidsnota, mijnheer de voorzitter. U moet daar maar over beslissen. De opdracht van de heer Heller is geëindigd na fase 2. Dat wil ik duidelijk stellen.

Mijnheer Peumans, het toezicht op NV's heeft ook in het verleden in dit parlement al voor commotie gezorgd. Ik ben goed geplaatst om dat te weten. Zo functioneert de VRT als een NV, die een aantal opdrachten en studies bestelt, waarin de commissie voor Media en zelfs de minister van Media geen inzage heeft. We werken echter wel met raden van bestuur die worden aangeduid door het parlement op voorstel van de regering, en in corporate governance de correcte aanwending van de financiële middelen moeten bewaken.

Over de rendementsgebonden activiteiten wil ik duidelijk zijn. Er is een regeringsbeslissing genomen over de oprichting van de NV Lisom, waarbij middelen aan de LRM werden onttrokken en werden vrijgesteld van de rendementsverplichting. Daarmee konden een aantal maatschappelijke projecten worden uitgevoerd, bijvoorbeeld op het vlak van natuur, toerisme, renovatie, enzovoort, die gedragen werden door een ruime politieke meerderheid in de provincie Limburg en daardoor ook een maatschappelijke hefboom waren voor de ontwikkeling van de provincie. Vanzelfsprekend kunnen die nooit beantwoorden aan een rende-

mentsverplichting zoals die werd opgelegd aan de Limburgse Reconversiemaatschappij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 14.53 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

